

1. “Zahvaljajte Gospodinu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!” Tako pjeva Crkva u Uskrsnoj osmini, ponavljajući ove riječi psalma uglas s Kristom: s Uskrslim Kristom koji u Dvorani Posljednje večere naviješta veličanstvenu poruku Božjega milosrđa povjeravajući apostolima službu njegova čuvara: „Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas. Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.“

Prije nego što je izgovorio te riječi, Isus pokazuje Svoje ruke i bok. Pokazuje rane Svoje Muke, osobito izranjeno Srce – izvor iz kojega su potekle rijeke milosrđa u svem obilju na čitavo čovječanstvo. S. Faustina gledala je zrake svjetlosti koje izviru iz tog Srca na svijet. „Te dvije zrake označavaju – kako joj je sam Isus objasnio – Krv i Vodu.“

2. Krv i Voda! Misao nas usmjerava na svjedočanstvo Ivana evanđelista: nakon što je jedan od vojnika na Kalvariji kopljem probio Kristov bok, Ivan je vidio kako su iz njega potekle „Krv i Voda“. Krv nam posvešćuje žrtvu križa i euharistijski dar, dok je Voda u Ivanovoj simbolici znak ne samo krštenja, već i dar Duha Svetog.

Po Srcu raspetoga Krista do ljudi dopire Božje milosrđe: „Reci im, kćeri moja, da sam sâma ljubav i milosrđe“, nalaže Isus s. Faustini. Krist to milosrđe razlijeva na čitavo čovječanstvo, šaljući Duha koji je u Presvetom Trojstvu Osoba-Ljubav. A nije li milosrđe „drugo ime“ ljubavi: njezin najdublji i najganutljiviji aspekt koji se izražava u spremnosti utažiti svekolike potrebe, a osobito u *bezgraničnoj spremnosti i snazi praštanja*?

Isus je rekao s. Faustini: „Čovječanstvo neće naći mira dok se s pouzdanjem ne obrati mome milosrđu.“ Nije to nova poruka, ali možemo na nju gledati kao na dar posebnog prosvjetljenja koje nam dopušta dublje proživjeti Radosnu Vijest uskrsnuća, nositi njezine zrake svjetla ljudima našeg vremena.

3. Potrebno je da čovječanstvo danas, jednako kao apostoli nekoć, u svoju povijest primi Uskrsloga Krista koji pokazuje rane raspeća i ponavlja: „Mir vama.“ Čovječanstvo treba dopustiti da ga zahvati i prožme Duh Sveti kojega mu daje Uskrslu Krist. Taj Duh liječi rane srca, ruši zidove koji nas dijele od Boga i daje milost ponovno se radovati ljubavi Oca kao i bratskom zajedništvu.

4. U ostalim liturgijskim čitanjima da se pratiti trag milosrđa koje će obnoviti odnos svakog čovjeka s Bogom, a istovremeno će i među ljudima ostvariti nove odnose bratske solidarnosti. Isus nam je pokazao brojne putove milosrđa koje ne samo da prašta grijehe nego ide ususret svim ljudima u potrebi. Isus se sagnuo nad svom ljudskom bijedom, materijalnom i duhovnom. Kristova poruka milosrđa neprestano dopire do nas po gesti Njegove ruke ispružene prema čovjeku koji pati.

5. Nije jednostavno ljubiti dubokom ljubavlju koja se temelji na autentičnom predanju samoga sebe. Tako ljubiti može se jedino uranjajući u otajstvo Božje ljubavi. Zagledani u Njega, sjedinjujući se s Njegovim očinskim Srcem, postajemo sposobni gledati braću novim očima, u nesebičnosti i solidarnosti, velikodušnosti i praštanju. Sve je to milosrđe! Ideal o kojem smo slušali u današnjem prvom čitanju realno će biti ostvariv onoliko koliko čovječanstvo bude uranjalo u otajstvo tog milosrdnog pogleda: „U mnoštva onih što prigriše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša. I nijedan od njih nije svojim zvao ništa od onoga što je imao, nego im sve bijaše zajedničko.“ Milosrđe je ono koje je oblikovalo ljudske odnose, život zajednice, određivalo temelje podjele dobara.

6. Sestra Faustina zapisala je u svom *Dnevniku*: „Osjećam neopisivu bol kada gledam patnje bližnjih. U mom srcu odražavaju se sva trpljenja bližnjih, nosim njihove boli u svojoj nutrini da me to čak tjelesno iscrpljuje. Željela bih da sve patnje spadnu na me kako bih olakšala bližnjima“ Evo do kojeg stupnja suosjećanja vodi ljubav kada se mjeri mjerom ljubavi prema Bogu! Ta ljubav treba nadahnjivati suvremenog čovjeka, suvremeno čovječanstvo, kako bi moglo nadvladati krize smisla života, svladati izazove povezane s različitim potrebama, a prije svega, kako bi moglo ispuniti obvezu obrane dostojanstva svake ljudske osobe. Na taj način će poruka o Božjem milosrđu postati i poruka o neponovljivom dostojanstvu, vrijednosti svakog čovjeka. U Božjim očima svaka je osoba dragocjena: Krist je za svakog pojedinca položio Svoj život, a Otac svakomu daje Svoga Duha i dariva ga Svojom blizinom.

7. Ta osnažujuća poruka prvenstveno je upućena čovjeku koji je pogođen nekim osobito bolnim iskustvom ili je, pritisnut teretom učinjenih grijeha, izgubio svekoliku životnu nadu i sklon je pasti u kušnju očajja. Takvomu čovjeku pokazuje se blago Kristovo lice i zrake koje izviru iz Njegova Srca slijevaju se na njega, prosvjetljuju ga i ražaraju, pokazuju mu put i ispunjavaju ga nadom. O, kolikim je srcima zaziv: *Isuse, uzdam se u Tebe*, koji nam je savjetovala Providnost posredstvom s. Faustine, donio utjehu. Taj jednostavni čin pouzdanja u Isusa probija najtamnije oblake i čini da zraka svjetla dopire do svakog čovjeka. *Isuse, uzdam se u Tebe!*

8. „O ljubavi Gospodnjoj pjevat ću dovijeka.“ A Ti, sveta Faustino, Božji dare našem vremenu, dare za cijelu Crkvu, isprosi nam da mognemo shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i pomози nam da ga osobno doživimo i svjedočimo našoj braći. Tvoja poruka svjetlosti i ufanja neka se širi po čitavom svijetu, neka vodi grešnike obraćenju, neka ublažava svađe i mržnju, neka daruje svim narodima snagu za djelatnu ljubav i međusobnu solidarnost. Mi, danas promatrajući zajedno s tobom lice Krista Uskrsloga, ponavljamo tvoje riječi pune povjerenja i pouzdanja: **Isuse, uzdam se u Tebe!**